

Aventures del pobre Medes

Medes va pel carrer amb una mena de sensació estranya. Va per la vorera del carrer Major de Gràcia content i alegre, cosa insospitada vist el seu caràcter que, el temps i les circumstàncies, han fet que més aviat sigui tancat i trist. Troba que el dia és meravellós i llueix un sol resplendent que no deixa mirar els vidres dels aparadors de les botigues, on s'hi reflexa tanta lluentor que cega els ulls.

Per l'altra banda del carrer, veu que passa la seva mare tota ben vestida, com si anés de festa, en una mà el cistell de la compra i a l'altra un bonic ram de flors, que a Medes li semblen roses vermelles. Medes la vol cridar però la veu no li surt, i crida, crida, però la seva mare no el sent, i Medes continua caminant, caminant, amb la mateixa sensació estranya.

Veu a la gent amable i contenta, el trànsit és fluid i una gran calma regna a l'ambient. En lloc de caminar es sent com si volés, com si el portessin uns àngels baixats del cel. L'han saludat afectuosament dos o tres veïns del barri que, com ell, transiten o passen pel carrer gran de Gràcia.

No sap si és dia de festa o de treball, si és a la tarda o al matí; només sap que està molt content i té ganes de cantar i de posar-se a córrer, de

saltar i ballar. Té la sensació que tot el que el volta és meravellós, encisador i ple d'esperances i d'il·lusions.

Veu pujar en direcció contrària a l'Eulàlia, al despatx li diuen Laly, sembla que els diminutius dels noms els facin més amorosos i plens de bondat i tendresa. Medes sent un sotrac al cor, és tan bonica la Laly, tan formosa, tan jove, amb un cabells clars, de color de l'or o de la palla al mes de juny, uns cabells llargs que li cauen damunt de l'espatlla com una cascada d'aigua clara i cristal·lina, uns ulls blaus clars, plens de transparències que recorden el cel d'estiu; i aquelles mans tan fines i que Medes sempre se les queda mirant embadalit quan ella escriu a màquina tan de pressa.

Ja són front a front, Medes s'ha quedat parat de veure-la tan somrient, amb aquelles dentetes tan blanques i seguides i que ell s'imagina mossegant un préssec madur. Porta un vestit blanc, dels que ara en diuen un «pichi». Medes no sap perquè aquest nom, però el troba tan adequat per ella, que sembla un xicotet, uns pantalons que gairebé arriben al coll amb uns tirants de la mateixa roba, i d'on surt una bruseta amb una mànega cur-teta, transparent i delicada com ella mateixa.

Laly li ha donat la mà tota amorosa, ell no sap ni on mirar de tan emocionat. Li pregunta on va, que ha sortit de casa sense sapiguer què fer, que li ha vingut molt bé de trobar a Medes i que si la vol acompanyar a donar un passeig.

Medes té la sensació que s'han quedat sols al mig del carrer, no veu a ningú ni sent cap soroll de res.

Ara estan en un lloc desconegut per Medes, on s'hi senten cantar ocells, voltats d'arbres gegantins i de flors de tota mena. L'aire té un perfum que Medes no sabia determinar si és de Laly, o de l'ambient, o de les flors, o dels arbres.

Asseguts damunt de l'herba fresca i verda, el cel li recorda a Medes els ulls de Laly que està asseguda allà, al seu costat, sentint la seva proximitat, tan a la vora, tan a la vora, que li sembla impossible.

Laly li ha agafat una mà, i li pregunta a Medes si la troba bonica, si li agrada tal com és, si voldria sortir un altre dia, si, si...

Està tan emocionat que les paraules no li surten de la boca, que la té seca i com si li faltés la respiració, tot això és tan nou... tan inverosímil. No sap què dir, i se la mira, se la mira... i veu els seus ulls, i la seva boca i els cabells, i la troba tan formosa, tan dolça, tan per estimar-la, que li diu, sí Laly, voldria estimar-te, ser el teu espòs, i portar-te per tot arreu i ensenyar-te als amics i contemplar-te i oferir-te el meu cor i la meva ànima i donar-te tota la felicitat que mereixes, perquè jo, jo... I se li acosta per donar-li un bes als llavis que ella li ofereix plena d'amor...

A Medes li ha semblat sentir un estrèpit molt fort, el cor li batega de pressa, sent que la seva mare el crida: Nen... nen... nen... que faràs tard!! que no et despertes avui?

Pobre Medes, llàstima que tot hagi estat un dolç somni...

M. V. Tarradellas

Droguería Martí

(PINTOR)

PINTURA MODERNA, RÈTOLS I PAPERS PINTATS

Venda de papers pintats, pintures
i articles neteja

La Sagrera

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Tel. 844 82 59

Electrofil

Barcelona, S. A.

Materials per a la Indústria Elèctrica

Bisbe Grivé, 27 i 29

Telèfon 870 45 98

GRANOLLERS